

82

Londyn 2. IX. 19

Kopie do p...
1639/5

Drogi Komendant!

Po przyjeździe do Londynu mam do zaob-
municowania następujące dwie sprawy:

1. Proszę, abyś mi karali przedstawił sobie
ostatni (dziśniejszy) raport Sapichy. Zawiera
on szczegóły rozmów w Foreign Office
w sprawach rosyjskich, oraz wynikię z tych
rozmów myśił pertraktacyi z bolszewikami.

Wracając moje pot takie: Anglia zapłata
s w swojej polityce rosyjskiej i z trudem suc-
ka wypicia. Samo Ministerjum nie posiada
żadnej ustalonej polityki i ciągle s waha.
Byłoby miłe między i czas na inicja-
tywę z naszej strony, b. na przemienienie
na nas punktu exphorci spraw baltyskich,
c. na próż unagdenia sobie tą drogą, a
nie przez konferencyę paryską, granie wrcho-
dnie. Byłoby to pośrednie porozumienie
sprowadzenie z Anglią i związaniem Anglii
tem porozumieniem.

Byłoby miłe czas, albo na bezpośrednie, choć
czasowe zawiązanie broni z bolszewikami,
albo też na proponowane przez Sapichy układ
w Londynie. Z naszego tutaj punktu obserwacyi.

INSTITUTE
ARCHIVES
New York

negu raciej ta druga droga wydał się sta-
tna.

2. Od wyjazdu z Polki Styrz ciągle o na-
chyciał osobistych, popetnianych przez Po-
laków przy okazji zagranicznych. Spraw
finansowych. Po drodze opowiadało mi
niestworzone historie o rabunkowym inke-
resie zakupu koni w Paryżu przez Gen.
Romera Wąskowi, który ten interes miał
wykonywać, wyraził pragnienie sterstwa
wąskowego i rezwanu ich tylko do reswan
Tudaj miał inne sprawy: p. Chamice,
będąc jednocześnie delegatem nadru do spraw
poiryerki, został grubo płatnym dyrektorem
t. w. Anglo-Polish Society, Towarzystwa dla
popierania handlu z Polakami. W tym charakte-
rze zawarł kontrakt z nadem polskiem, re-
prezentowanym przez ministra Hłeci,
który to kontrakt kandy, kto go widział
i referował, narzywa otwarciu Stochajstwa
na podstawie danych, które istnieją tutaj,
w Min. Spr. Zagr. i u Attaché wojsk. w Bemie
inwariatom, iż należałoby ~~za~~ rezwan w tym
wypadku z tradycyą berkarwnici i wytorzy
p. Hłeci sterstwo.

Wan Mirat Sokolun

NACZELNE DOWODSTWO WOJSK POLSKICH

ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L. Dz. 1639/95 dnia 4 / X 1919 r.

Załącz. Wydział.

Przed
kier.

2. Cel wyjazdu z Polski przez Anglię o ma-
 klasyczny charakter i popołudniowy spacer po
 także przy okazji zapoznawczych spotkań
 przewidziano to do czasu powrotu do
 miejscowości, które o sobie nie pamięta
 jest dobrze znane i nie wymaga
 General. Wydział, który ten interes ma
 wykonywać, w tym celu przesyła
 wydziałowi i przesyła listy do
 przedmiotowej sprawy: p. Ciomara,
 wydział wyjazdowy delegatów w celu
 wyjazd, który ma być w tym celu
 i w tym celu. Wydział, który ten
 wydział ma być w tym celu.
 Wydział ma być w tym celu.
 Wydział ma być w tym celu.
 Wydział ma być w tym celu.
 Wydział ma być w tym celu.
 Wydział ma być w tym celu.
 Wydział ma być w tym celu.

Wydział Wydział
 Wydział Wydział

WYDZIAŁ
 WYDZIAŁ
 WYDZIAŁ
 85

1639. 15. 2. 17.

aa

me

Por. Switalski, Belweder

1641/55

Londyn 18. IX. 19

Moi Drodzy

1. Proszę Was o wżeszenie Komendantowi zatężonego listu. Uwariam za porządane przesłanie kopii Waszego listu.
2. Czy nie uważalibyście za wskazane, aby istniała możliwość bezpośredniego zaprowadzenia przez Szerefa Komendantowi pośred' korespondencji w sprawie? Póki Kmit. uwariam za wskazane zrobienie takiego wyjątku ze względu na wyjątkowo ważne sprawy obecne, to uważam tutaj być przystany bezpośrednio spełniamy rytu.
3. Uwariam za porządane, abyście powiadomili z p. W. Henkegen, który był tu wczoraj z Warszawy.
4. Dotychczas nie z Belwederu nie otrzymałem Wp. wchodził: wyprowadzając zaime z Warszawy korespondencję

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. D. 1641/55 dnia 29. IX. 1919 r.
załącz. Wydział.

Jan Wolski

Londyn 18. IX. 19

aa 17.

1641/J5.

Drogi Komendancie!

Umocniło to we mnie jeszcze wrazenie zupełnego nierozdecydowania polityki Foreign Office'u. Niema polityki rekonstrukcji Rosji, ale też niema zamiaru układu z bolszewikami. Niema żadnego ustalonego planu polityki bałtyckiej; niema wogóle wstąpienia, prócz trwającej jeszcze nieufności do Polski, żadnej polityki litewskiej.

Można wogóle mówić tylko o opinii publicznej i o pewnych instynktownych kierunkach. Opinia zwraca się coraz potężniej przeciwko „awanturcom w Rosji” i polityka nieinterwencji w Rosji wiarliwej musi przedejść omyślniej w stronę górs. Najdotkliwej, a z sympatyzą do bolszewizmu wypowiadają się robotnicy, zjazd Trade-union'ów utrzywał groźbę strajku powrochnego właśnie z powodu Rosji.

W sferach liberalnych jest, obok tendencji zwalczania Polski, zarysowane się poparcie państw bałtyckich przeciw Rosji; spory te są również jak robotnicy, zwalczają nadzwyczajnie „reakcję rosyjską”. Tymi prądami można wytiomaczyć porzeczki, udzielone państwom bałtyckim, a może i pewne specjalne poparcie polityczne, za które jednak Foreign Office nie bierze na siebie odpowiedzialności. Wreszcie, zaczyna się porawiać, dotychczas tylko u konserwatywistów i w pewnych kółkach Foreign Office'u myśl oparcia na Polsce planu wielkiej federacji, do której weszłyby i państwa bałtyckie.

Wiadomości o tej sytuacji, o nierozdecydowaniu i bezplanowości w Anglii, o ~~szkodliwosci~~ naszej inicyjatywy posyła Sapieha od trzech tygodni do Warszawy. Po pewnym wahaniu zdecydował się on włożyć na siebie inicyjatywę polityki konsekwentnie anty-rosyjskiej i w raporcie i telegramach prosił Warszawę: o zbliżenie z Estonią; o przygotowanie ścisły modus vivendi z bolszewikami; o instrukcję, czy nie przedstawić tutaj Foreign Office, zdecydowanej planu: trzeve z bolszewizmem, zagwarantowanie naszej granicy wschodniej, wspólne z Anglią - jej handlowe, nasze polityczne - poparcie Ligi bałtyckiej.

Ten program objęła się już od trzech tygodni o całkowity brak polityki warszawskiego ministerstwa. Z ostatnio przestany nam wskazówek i materiałów wynika obrar następujący: staramy się o sojusz, przedewszystkiem militarny, z państwami bałtyckimi; biermy się, czy to odpowiada polityce angielskiej i mamy się pytać Anglii o jej zdanie; symerarem jednak robimy „serisła” Tagernoie z Ruyg Kotczaka i Dienikina; zaś wstydliwie stomaemy się z porozumieniem z Ukrainą, ostentacyjnie upewniając, że właśnie jej oferty odrucaliśmy.

Jeżo rozstrzygnie politykę doradza nam Warszawa. Polityka ta jest w sprzeczności nie tylko z naszym poglądem, ale z całą sytuacją polityczną na gruncie angielskim.

Czyż się w obowiązku Komendantowi o tem porozumieniu donosić

Wam oddany

Mieczysław Łokotkiński

WYDZIAŁ DOWODZTWO WOJSK POLSKICH

ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L. Dz. 1641/95 dnia 4 / X 1919 r.

załącz. Wydział.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York